

Scena 5

Scenă goală.

ALEXANDRA

Lumea se vede cu totul altfel de la etajul al doisprezecelea. Mai ales atunci când clădirea de business în care te afli e construită în mod aproape ilegal într-un cartier de case vechi cu nivelul maxim de două etaje. Vezi tot, toate curțile oamenilor, toate obiectele acelea risipite, gardurile și acoperișurile și pomișorii chirciți care dau să înfrunzească, timid, compleșiți de mulțimea obiectelor, grămezi de cărămizi și moloz, plastice și carcase vechi și uitate de mașini, cauciucuri uzate, lopeți, țevi, resturi. Unele case par părăsite, în alte părți buruieni anormale cresc peste terenuri virane ce-și așteaptă investitorul plin de bani să ridice un competitor sediului mândru în care te afli. ”*Mândria merge înaintea pieririi, și trufia merge înaintea căderii*” – Proverbe 16:18. Ești sus, desupra tuturor și te simți așa... Respiri aerul ăsta îmbibat cu orgoliu, cu sete de bani, cu luptă pentru *nimic*. Mă simt mare și umilă, sufocată de această lume încrâncenată, mică în mândria mea, golită, ca acea carcasă goală și roșie, scorjită, peste care cresc frunze late de brusture. Acolo, peste trei străduțe, în curtea cu zid surpat de cărămidă și cearceafuri întinse la uscat în balcoane căzute, construite cândva după un stil arhitectural complicat.

”*De aceea omorâți mădularele voastre cari sunt pe pământ: curvia, necurăția, patima, pofta rea, și lăcomia, care este o închinare la idoli*”. Coloseni 3:5.

Ce caut eu aici?

Scena 6

Biroul de avocatură. Sala de întâlniri. Nicole, la fereastră, privește în gol, cu o țigară în mână, abia abținându-se să nu o aprindă. Intră Alexandra.

NICOLE

Bună.

ALEXANDRA

Bună.

NICOLE

De ce te ferești de mine?

ALEXANDRA

Nu mă feresc.

NICOLE

Îți ferești privirea.

ALEXANDRA

(i se uită ostentativ în ochi)

NICOLE

Bine...

ALEXANDRA

De ce ai venit?

NICOLE

M-am gândit la o chestie legată de testamentul meu.

ALEXANDRA

Îhm. De aseară până azi dimineață?

NICOLE

Aha! Știam eu – ești supărată pentru ce s-a întâmplat aseară.

ALEXANDRA

Nu s-a întâmplat nimic aseară.

NICOLE

Așa e!

ALEXANDRA

Nicole, am o ședință importantă...

NICOLE

Ar fi trebuit să sun înainte?

ALEXANDRA

Daaaa!

Să știi că testamentul nu e gata. Durează.

NICOLE

Știu. Nu de asta am venit.

ALEXANDRA

Atunci?

NICOLE

Îmi cer scuze pentru aseară.

ALEXANDRA

Nu e nevoie.

NICOLE

Știu.

ALEXANDRA

Știi!

NICOLE

În fond, tu ai vrut să îmi vezi colecția de puzzle-uri. Și după aia mi-ai povestit toate lucrurile alea despre iubitul tău și despre...

ALEXANDRA

Am crezut că pot să am încredere în tine.

NICOLE

Și poți.

ALEXANDRA

(dă din umeri neîncrezătoare)

NICOLE

Alexandra...

(vrea să îi ia mâna, dar ea se ferește)

Poți să ai încredere în mine.

Serios.

ALEXANDRA

Bine, OK. Ai dreptate. Poate a fost vina mea. Eu am venit la tine acasă. După aia am spus toate lucrurile alea... Poate că ceva din atitudinea mea te-a făcut să...

NICOLE

Nu!

Nu știu.

Să știi că eu nu fac chestii din astea. Niciodată.

ALEXANDRA

Nici eu – slavă Domnului!

NICOLE

A fost doar un impuls prostesc.

ALEXANDRA

A fost păcat.

NICOLE

De ce? A fost OK!

Pauză.

NICOLE

Ce? N-a fost OK? Nu ți-a plăcut? /

ALEXANDRA
Aș prefera să schimbăm subiectul. /

NICOLE
Mie mi-a plăcut. Adică – a fost puțin ciudat, dar...

ALEXANDRA
Te rog!

Pauză.

ALEXANDRA
E păcat. Mare. În fața lui Dumnezeu, vreau să zic.

NICOLE
Aaa – păcat din ăsta! Am înțeles. (*pauză scurtă*) Deci te-am transformat într-o păcătoasă. (*pauză scurtă*) Acum o să ajungi în iad din cauza mea?

ALEXANDRA
Nu vorbi prostii.

NICOLE
Am fost o ispită a Diavolului?

ALEXANDRA
Nu glumi cu lucrurile astea, te rog.

NICOLE
Nu, e chiar foarte tare! Mai știi – poate sunt chiar Satana în persoană!

ALEXANDRA
Nu mai pomeni de...!

NICOLE
Oau! Deci este *atât* de serios. (*scurtă pauză*) Nu înțeleg. Cum poți să crezi în lucrurile astea?

ALEXANDRA
Nu e nevoie să înțelegi. Tu. E doar problema mea. ”OK”?

NICOLE
OK.

ALEXANDRA
Dacă cumva nu mai vrei să lucrezi cu mine...

NICOLE
Glumești? Vreau asta mai mult ca niciodată!

ALEXANDRA
De ce?

NICOLE
Ce altă tentație mai mare pentru cel-căruia-nu-i-pronunțăm-numele decât un suflet neprihănit ca al tău?

ALEXANDRA
Am crezut că putem fi prietene.

NICOLE
Eu *cred* că putem să fim prietene.

ALEXANDRA
Atunci te rog să încetezi să mai vorbești așa despre Dumnezeu! E credința mea!

NICOLE
OK. Sorry.
Pauză.

ALEXANDRA
Deci?

NICOLE
Îhm?

ALEXANDRA
Spuneai că te-ai gândit la o chestie legată de testament.

NICOLE
Ah, da. Da.
(*scurtă pauză*)
Aș vrea să fii tu executorul meu testamentar.

ALEXANDRA
Eu?!

NICOLE
Ar fi interesant – nu?

ALEXANDRA
Nu cred.

NICOLE
O să fie așa... palpitant.

ALEXANDRA
Ai o viziune foarte romantică asupra a ceea ce face un avocat.

NICOLE
Poate.
Ei? Ce zici?

ALEXANDRA
De ce eu?

NICOLE
Pentru că... ești o străină?

ALEXANDRA
Mulțumesc.

NICOLE
Nu, pe bune. Adică, scuze, dar...
Adică...

OK. Ne simpatizăm; am băut și un pahar într-o seară împreună, ne-am și lins vreun minut...

ALEXANDRA
Nu e nevoie să intri în detalii.

NICOLE
Probabil că a fost pe stomacul gol și de aia.

ALEXANDRA
Da, sigur.

NICOLE
Pentru că eu nu am nici un fel de înclinații din astea.

ALEXANDRA
Nici eu.

NICOLE
Slavă Domnului.
Slavă Domnului! – cum se zice.

ALEXANDRA
Da, așa se zice.

NICOLE

Deci – revenind – ziceam că în principiu suntem prietene sau am putea deveni prietene sau am putea deveni prietene și mai bune. Asta dacă partea cu linsul nu ar fi cumva vreun impediment.

ALEXANDRA

Vrei, te rog, să nu mai aduci aminte mereu...?

NICOLE

OK. OK.

Dar una peste alta suntem... Fiecare cu treburile ei, cu viața ei.

ALEXANDRA

Corect.

NICOLE

Corect. Iar asta pe mine mă ajută. Pentru că un executor testamentar va avea de luptat cu troglodiții din familia mea.

ALEXANDRA

În caz că mori.

NICOLE

Da. (*scurtă pauză*) Mulțumită de răspuns?

ALEXANDRA

Hm. (*scurtă pauză*) O să te coste.

NICOLE

Ce? Înșmormântarea?

ALEXANDRA

Nu.

NICOLE

Incinerarea cred că e mai ieftină. Și mai onestă.

ALEXANDRA

O să te coste dacă vrei să fii eu executorul tău testamentar. E o muncă serioasă, să știi.

NICOLE

Oau! Joci tare! Îmi place!

ALEXANDRA

Dacă nu îți permiți....

NICOLE
Îmi permit. Știi doar.

ALEXANDRA
Banii ăștia le-ar prinde mai bine părinților tăi.

NICOLE
Aha. Acum suntem la ora de psihologie, sau ce?

ALEXANDRA
De ce nu?

NICOLE
Nu ține.

ALEXANDRA
Atunci nu mai insista.

NICOLE
De ce?

ALEXANDRA
Nu e de mine.

NICOLE
Pentru mine n-are nici o importanță că nu ai experiență sau că șefii tăi te tratează ca pe ultimul angajat...

ALEXANDRA
Mulțumesc.

NICOLE
Eu te apreciez.

ALEXANDRA
Vai, deja mă simt mult mai bine.

NICOLE
Nu, acum pe bune, ce caz ai prins și tu? O nebună care vrea să-și facă un testament la treizeci și ceva de ani. Și ce? Asta nu e... marea chestie juridică. Niște hârtii.

ALEXANDRA
Din ce în ce mai bine.

NICOLE
Dar *pentru mine* e important. Și *e bine* că ești tu.

ALEXANDRA
Să știi că tocmai am fost avansată, dacă vrei să știi.

NICOLE
Păi vezi?

ALEXANDRA
Ce?

NICOLE
Înseamnă că nu numai eu am încredere în tine.
Batem palma?

ALEXANDRA
(*oftează; după o lungă pauză*)
Nu se poate, Nicole.

NICOLE
De ce?

ALEXANDRA
Pot să îți fac testamentul. Sunt, cum bine ai spus, doar niște hârtii până la urmă. Dar toată povestea asta cu incinerarea, cu faptul că nu vrei să ți se facă slujbă...

NICOLE
Ce? Să nu zici că ai vrea mai degrabă să arunci câteva lopeți de pământ peste cadavrul meu.

ALEXANDRA
Mmm. Nu e vorba de asta. Acolo e un întreg simbolism...

NICOLE
Da... Întoarcerea la origini, reintegrarea în univers /

ALEXANDRA
Oarecum. Da.

NICOLE
Cunosc. Am fost pasionată de istoria religiilor într-o vreme.

ALEXANDRA
Atunci ar trebui să fii familiarizată cu toată frumusețea acestor credințe.

NICOLE
Ei, asta-i acum!

ALEXANDRA

Poți să nu fii de acord cu mine... Dar nici pe mine nu mă poți obliga să fiu de acord cu tine.

NICOLE

Păi asta n-ar fi o lipsă de profesionalism din partea ta?

ALEXANDRA

Nu. Am fost desemnată să îți fac testamentul. Nu mă poate obliga nimeni să îți devin și executor testamentar. Dar dacă nu ai pe cineva, un prieten...

NICOLE

Alexandra! Nu am un prieten. De asta...

ALEXANDRA

...Atunci este corect din partea mea să îți recomand pe cineva din cadrul cabinetului care s-ar putea achita cu brio de acest rol.

NICOLE

Bine! OK! Am prins ideea!

ALEXANDRA

Nicole...

Aș vrea să te ajut. Sincer. Să te ajut, nu să particip la toată nebunia asta...

NICOLE

Știam că oricum pentru sinucigași slujba e interzisă, așa că ce mai contează treaba cu ”flăcările” în situația în care...

ALEXANDRA

Păi tocmai! Nu vreau să ajungi acolo!

NICOLE

De ce? O să ajung în iad?

ALEXANDRA

Dacă... Da.

NICOLE

Când crezi în Dumnezeu.

ALEXANDRA

Oricum.

NICOLE

Dar cum nu e decât o poveste de adormit copiii...

ALEXANDRA

Mă jignești.

NICOLE

Și tu pe mine. Ce fac cu viața mea este treaba mea și numai a mea!

ALEXANDRA

Desigur.

NICOLE

Așa că nimeni nu are dreptul să mă judece /

ALEXANDRA

Dar nu te judec.

NICOLE

...Nici un împruțit de Dumnezeu!

ALEXANDRA

Da ce ți-a făcut Dumnezeu atât de rău de ești așa înverșunată?

NICOLE

A. Păi n-a făcut chiar nimic. Tocmai. Pentru că nu există!

ALEXANDRA

Îți place mult să repeți asta!

NICOLE

Da. E un adevăr fundamental pentru traiul de zi cu zi!

Nicole iese val-vârtej.

Scena 7

Într-un troleibuz care se retrage, aproape gol. Noapte.

ALEXANDRA pe un scaun.

ALEXANDRA

Nu te mai uita, bărbosule. Urâtule. Niciodată nu mi-au plăcut bărboșii, dacă vrei să știi. Nici măcar el. Un adevăr trist pentru o fată care merge la biserică. Ha-ha! Sărmana fată! Ia taxiul, mi-a zis. Dar în troleu e mai multă lume, nu există riscul ca și taximetristul să aibă cioc sau să fie gelat sau libidinos și ăsta... Da, de parcă troleul ăsta obez și obosit e mai plin. Bine că l-am prins. Ia te uită, am pământ sub unghii. Parcă am muncit la plug. Am tras la căruța existenței. Ha, ha. Ne naștem în păcat. Și tu, babo, la ce te uiți? Perii de pe obraz sunt suportabili, dar aceia pipăiți

cu mâna băgată în... Iubito, e doar un joc. Suntem atât de aproape acum. Atât de aproape. Suntem plini de păcat, nu-i așa, babo? Mai bine cobor la prima. O să merg pe jos până acolo. Avea respirația amară – parcă altă dată era suportabil. Am pământ sub unghii. E normal, a fost un picnic ca oricare altul. Ce dacă a plouat, avem pătură. Am gura uscată. Și aici suntem doar noi doi. Doar noi doi. Cerul era foarte cenușiu. Monoton, liniștit. Liniștit, ca și el. O mare liniște. Până la furtună. Cu de-a sila. Suntem doar atât de aproape. Aproape de ce? De cer – în nici un caz. Ce v-am spus despre bărbații tăcuți? Cât de idioată pot să fiu! Mai idioată decât cerșetorul ăla beat. Aurolac fericit, a ta este împărăția cerurilor. Amin. Am nevoie de o pilă, că astea nu ies la spălat.

Scena 9

Scenă goală.

NICOLE

Toată povestea aia cu iubitul care a făcut și a dres – nu m-a convins. OK, pot să înțeleg faza cu religia. Deși, să te păstrezi până în noaptea nunții mi se pare... În cazul ăsta pot mai degrabă să îl înțeleg pe el, săracu'. Cică a fost agresiv. Mă rog, se poate, ce știu eu.

Dar de fapt cred că a căutat o scuză. Pentru că asta a vrut de la bun început. Nu eu – ea.

Ceva s-a întâmplat în timp ce vorbea și...

Nu eram deloc pregătită pentru așa ceva. Date fiind condițiile (*zîmbește*) fizico-mecanice. Am improvizat.

(*râde*) Nu i-au sărit capacele, dar ne-am descurcat. A fost cumva... emoționant.

Iar după aceea... deja e o altă poveste.